אוספין כשרין. דמאי למיכליהו קודם זמן הביעור: **ואזלי עניים אספי לפו**. בשביעית ומעשר ותרומה אמר "לאכלה" ולא לסחורה (ע"ז דף סב.) והכי משמע מתניתין "בתחלה" לאלו הפסולין עכשיו משום סחורי שביעית היו קורין לאוספי שביעית וכשרין, משרבו האנסים חזרו לקרות תורה אור לאת האוספין סוחרין ופסולין: **ארונא**. מס שנוכה המלך מן הסחורות כך וכך קורין מן הסדר לשנה: **פוקו וזרעו בשביעיה**. שביעית בזמן הזה דרבנן דבעלה קדושה אדון: **כריב**. חריש: **אמר לפו**. ריש לקיש: **כפן ותורש**. זה כהן הוא שחורש בשביעית דאמרי' לקמן "נתשהו כהנים על השביעית": **פגיפתון**. שכיר, קרקע של הקדש נכלל הוא מ"מ משום תרומת שכרו בעל הבית לתרומה: **כפס**. זומר כרם: **עקל**. דלוחת וחריכה לבית הבד לקשור את הפוח הזיתים כשטולרין לאוכן בקורה: **סגב יודע**. לבו יודע אם לעקל נתכוין או לעקלקלות: **נעקלקלות**. לעבור על דת: **פטלם**. דתרומה בטילה בחצר ומאה והשביעית יאכל זר קודם זמן הביעור: **לפטום** ממאה דהוא ליה מחומע ואסורה לזרים: **יפכרו לכפן**. הא שרייה לי' תרומה: **בדמי פרוסה**. כלומר בזול, דתרומה אין דמיה יקרים כחולין לפי שאינה ראויה אלא לכהנים, כלומר יפכרנה בעליהם לכהנים בדמה שיטול חון מדמי התרומה שהוא חייב לתתם לכהן בחנם, דמוזר למטר שביעית ע"מ לאכול היא, דמיה קודם הביעור: **נפשדו כפנים**. להשות שביעית אחר זמן הביעור דמורו בה היתירא מעוס דלישתרו תרומה וקדשי קדשים לגבייהו והשביעית נמי קודשת לאדון היא: **אמרי**. ר' חייא בר זרוקי ור' שמעון עליה דריש לקיש: **ערוגא פוא דין**. קנקנן הוא זה ומעריה בדברין: **מי פסס**. לעליה שמעברין בה שנה כדאמרינן בס"ק (דף יח.): **פסגורין על השביעיה**. שנעשו סגורין לרשעים: **שלשה רועי בקר**. בפרק כהן גדול (לעיל דף יח): **קשר רשעים פוא**. והיאך אנו סומכין על מנין זה לעשות כדבריהם ואפילו לי הן עושין עבור כדין, בדת אין הכנה מתעברת (מנין): **דא מקפא**. שאתה קורא אותן רשעים: **שבנא**. ממונה על ביתו של חזקיהו מלך יהודה: **פסליפו**. לעובדך: **ירדכון קשה כוגנו מלס וגו'**. על סס שע"י אחז הוא מנקש להמית את אחזיהו בגלגון הרע הכתוב סס: **גם פפפרון קשר**. אל תחשוב בדעתך חזקיהו שהא מגייע של שבנא מנין ליחשב רוב: **בקברי בים דוד**. שהיה מתגאה למרוד במלכות וליקבר במותו בקבורת המלכים: **לגוף יגנף לגפס דדוך**. סבב יסבבוך חיילות כדור כשהיה להגלותך אל תרץ רחבת ידים סיפיה דקרא שמה תמות וסס מרכבות כבודך קלון בית אדוניך: **כי פוס**. שבנא נפיק עם סיעתו לגלות מירושלים ולהגליס עם סנחריב משרייתך דגברא קשי מדאיתתא, "ועטך עטה" וכתיב התם "ועל שפם יעטה" "צנוף" "צנפך צנפה כדור אל ארץ רחבת ידים, וגו'" תנא הוא ביקש קלון בית אדוניו לפיכך נהפך כבודו לקלון כי הוה נפיק איהו, אתא גבריאל אדאיה לדשא באפי משרייתיה אמרו

מבאה ירקבו ומפני מה אין מוכרין אותה להכן בדמי תרומה חון מדמי אותה מאה ואמרינן זאת אומרת נהשדו הכהנים על השביעית כי מפו לאסיא סליקו לאינגא שלמה לדרגא סתותיה אמרו מרודא הוא דין. אתא ריש לקיש ר' יוחנן א"ל בני אדם החשודין על השביעית כשרין לעבר השנה. וא"ת השביעה כרועי בקר דעבדי שהא אפומייהו לא הני קשר רשעים אינן. וקשר רשעים אינו מן המנין א"ר יוחנן דא עקא כלומר זו צרה: שבנא הוה דריש בתלת פרי רבבותא וחזקיה בחד סר והוה חזקיה ספתפי דלמא משנה קב"ה בתר רוכא. בא הנביא ואמר לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר ואת מוראו אל תיראו

מלכים ב' יח, ל"ב

מלכים ב' יח, ל"ד

מלכים ב' יח, ל"ה

מלכים ב' יח, ל"ו

מלכים ב' יח, ל"ז

ישעיה ל"ו, ל"ב

ישעיה ל"ו, ל"ג

ישעיה ל"ו, ל"ד

ישעיה ל"ז, ל"ד

ישעיה ל"ז, ל"ה

ישעיה ל"ז, ל"ו

ישעיה ל"ז, ל"ז

ישעיה ל"ז, ל"ח

ישעיה ל"ז, ל"ט

ישעיה ל"ז, ל"ל

ישעיה ל"ז, ל"מ

ישעיה ל"ז, ל"נ

ישעיה ל"ז, ל"ס

ישעיה ל"ז, ל"ס

ישעיה ל"ז, ל"ס